

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

ESPANJANVINTTIKOIRA

(GALGO ESPAÑOL)

Alkuperämaa: Espanja

M. Davidson

Ryhmä: 10

FCI:n numero: 285
Hyväksytty: FCI 26.5.1982
SKL-FKK 14.11.2000

1/5

ESPANJANVINTTIKOIRA

2/5

KÄYTTÖTARKOITUS: Nopeavauhtiseen ja näön avulla tapahtuvaan jäniksen ajometsästykseseen käytettävä koira. Sitä on aiemmin käytetty ja käytetään yhä muiden riistaeläinten kuten kaniin, kettujen ja jopa villisikojen metsästykseseen. Jäniksen ajometsästys on kuitenkin ollut rodun alkuperäinen käyttötarkoitus ja on sitä edelleen.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Espanjanvinttikoiria tunnetaan jo antiikin Rooman ajoilta vaikka oletetaan, että sen tulo ja vakiintuminen Pyreneiden niemimaalle on tapahtunut huomattavasti aikaisemmin. Ikivanhojen aasialaisten vinttikoirien jälkeläisenä se on sopeutunut Espanjan vaihteleville aro- ja tasankoalueille. Näitä koiria vietiin 1500-, 1600- ja 1700-luvulla runsaasti muihin maihin, kuten Irlantiin ja Englantiin. Espanjanvinttikoiria on yksi englanninvinttikoiran esi-isistä. Kummassakin rodussa esiintyy samankaltaisuuksia, joihin valinta ja sitä seurannut sopeutuminen ovat perustuneet. Klassikkokirjailijoiden monista sitaateista voidaan valita arkkityyppiä Hitan sanat ”liikkuva jänis saadaan nopeasti kiinni vinttikoirilla metsästettäessä”, jotka kertovat rodun pääasiallisesta ja perinteisestä tehtävästä.

YLEISVAIKUTELMA: Kookas, tasapainoinen, melko kaareva- ja pitkälinjainen ja pitkäkalloinen. Rakenne on tiivis, pää pitkä ja kapea, rintakehä tilava, vatsa selvästi ylösvetäytynyt ja häntä hyvin pitkä. Takaraajat ovat lihaksikkaat ja takaa katsottuna pystysuorat. Karva on hienolaatuista ja lyhyttä tai keskipitkää ja jäykkää.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Melko pitkälinjainen, pituus on hieman säkäkorkeutta suurempi. Mittasuhteet ja toiminnallinen tasapaino ovat yhtä tärkeitä niissä seistessä kuin liikkeessäkin.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Arvokas ja pidättyväinen, osoittautuu kuitenkin metsästystilanteissa erittäin energiseksi ja eloisaksi.

PÄÄ: Sopusuhtainen runkoon nähden, pitkä, kuiva ja luiseva. Kallon suhde kuonoosaan on 5 : 6. Kallolinja on taaksepäin laskeva. Pään tulee ylhäältä katsottuna olla hyvin pitkä ja linjoiltaan yhtenäinen. Kuono-osa on pitkä ja kapea.

KALLO-OSA: Kapea ja sivulta katsottuna melko kaareva, leveyttänsä pitempi. Selvästi havaittava otsaurre on pituudeltaan kaksi kolmasosaa kallosta. Kulmakäärret ja niskakyhmy ovat havaittavissa.

OTSAPENGER: Loiva, vain hieman erottuva.

KIRSU: Pieni ja kostea; limakalvot ovat mustat.

KUONO-OSA: Pitkä ja sivulta katsottuna melko kaareva. Kapea kuononselkä kaareutuu hieman kirsua kohti.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

ESPANJANVINTTIKOIRA

3/5

HUULET: Hyvin kuivat, ohuet ja tiukat. Ylähuuli peittää juuri ja juuri alahuulen. Suupieli ei ole näkyvissä. Limakalvot ovat tummat.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat ovat vahvat, valkoiset ja terveet. Kulmahampaat ovat hyvin kehittyneet ja välihampaat täysilukuiset. Leikkaava purenta. Kitaki on limakalvojen värinen ja sen harjanteet ovat selvästi erottuvat.

SILMÄT: Pienet, vinoasentoiset ja mantelinmuotoiset, mieluiten tummat, pähkinänruskeat. Ilme on rauhallinen, pehmeä ja varautunut. Silmäluomet ovat ohuet ja hyvin tiiviit. Limakalvot ovat mustat.

KORVAT: Leveätyviset, kolmiomaiset ja ylös kiinnittyneet, ensimmäiseltä kolmannekseltaan täyteläiset; ne ohenevat ja kaventuvat kohti pyöristynyttä kärkeä. Koiran ollessa tarkkaavainen korvan alin kolmannes on puolipysty ja kärki sivulle taipunut. Rauhallisella koiralla on kallon myötäiset ruusukorvat. Eteenpäin vedettyinä korvat ulottuvat lähes suupieleen.

KAULA: Pitkä, poikkileikkaukseltaan soikea, litteä, kuiva, vahva ja taipuisa. Yläosastaan kapea ja levenee hieman kohti rintakehää. Kaulan ylälinja on hieman kaareva; alalinja lähes suora, mutta keskiosastaan hieman kupera.

RUNKO: Suorakaiteen muotoinen, vahva ja taipuisa, antaa vaikutelman voimasta, ketteryydestä ja kestävydestä. Rintakehä on tilava ja vatsaviiva selvästi nouseva.

YLÄLINJA: Sulavalinjainen, selän kohdalla vain hieman painunut, lanneosa on kaareva. Koiran liikkussa ylälinja on vakaa ja vaikuttaa erittäin joustavalta.

SÄKÄ: Erottuva.

SELKÄ: Suora, pitkä ja selväpiirteinen.

LANNE: Pitkä, vahva ja ylälinjaltaan kaareva; ei kovin leveä; lihakset ovat tiiviit ja pitkät, antavat joustavan ja vahvan vaikutelman. Lanteen keskikohta voi olla säkää korkeammalla.

LANTIO: Pitkä ja voimakas, viistoudeltaan yli 45° vaakatasoon nähden.

RINTAKEHÄ: Voimakas, ei kuitenkaan kovin leveä; syvä, ei silti ulotu kyynärpäiden tasolle; hyvin pitkä, ulottuu viimeisten kylkiluiden kohdalle. Rintalastan kärki on selvästi erottuva. Rintakehä on litteä; sen ympärysmitta on hieman säkäkorkeutta suurempi. Kylkiluut ovat voimakkaasti erottuvat ja korostuneet, niiden välit ovat selvät.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on kuroutunut ja nousee jyrkästi rintalastan takana. Kupeet ovat lyhyet, kuivat ja hyvin kehittyneet.

HÄNTÄ: Vahvatyvinen, alas kiinnittynyt ja kapenee tasaisesti hyvin ohutta kärkeä kohti. Joustava ja hyvin pitkä, ulottuu selvästi kintereiden alapuolelle, myötäilee tiiviisti takaraajoja asettuen niiden väliin. Koiran ollessa rauhallinen häntä riippuu sirpin muotoisena; sen pää on korostuneesti kaareutunut ja sivulle taipunut. Rodun tyypillisimpiä piirteitä on hännän asento takaraajojen välissä, jolloin kaareutunut hännänpää lähes koskettaa maata niiden edessä.

ESPANJANVINTTIKOIRA

4/5

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat täysin pystyt, sirot, suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Kuivat, lyhyet ja viistot. Lavan tulee olla huomattavasti olkavartta lyhyempi.

OLKAVARRET: Pitkät, lapoja pitemmät ja hyvin lihaksikkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Vapaasti liikkuvat, vaikkakin tiiviisti rungon myötäiset.

KYYNÄRVARRET: Hyvin pitkät, suorat ja yhdensuuntaiset. Luusto on selväpiirteinen ja jänteet selvästi erottuvat. Yläpäkiät ovat hyvin kehittyneet.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot, sirot ja lyhyet.

KÄPÄLÄT: Ns. jäniksenkypälät. Varpaat ovat korkeat ja tiiviisti yhdessä. Varvasluut ovat vahvat ja pitkät. Päkiät ovat kestävä ja hyvin kehittyneet. Varpaidenvälinen kudos on kohtuullisen kehittynyt; kynnet ovat hyvin kehittyneet.

KULMAUKSET: Lapa – olkavarsi: 110°; olkavarsi - kyynärvarsi 130°.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat voimakkaat, täysin pystyt ja oikein kulmauneet. Luusto on selväpiirteinen, lihakset pitkät ja hyvin kehittyneet. Takaraajat antavat vaikutelman voimasta ja ketteryydestä.

REIDET: Hyvin vahvat, pitkät, lihaksikkaat ja jäntevät. Reisiluun tulee olla mahdollisimman pysty. Takaa katsottuna reiden lihakset ovat silmiinpistävän voimakkaasti kehittyneet. Reidet ovat leveät, litteät ja voimakkaat, pituudeltaan ¾ säären pituudesta.

SÄÄRET: Hyvin pitkät; luusto on selväpiirteinen ja siro. Säären yläosan lihakset ovat voimakkaammat kuin alaosan. Verisuonet ja jänteet ovat selvästi näkyvät.

KINTEREET: Selväpiirteiset; akillesjänne on hyvin kehittynyt ja selvästi näkyvissä.

VÄLIJALAT: Sirot, lyhyet ja pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukypälät.

KULMAUKSET: Lantio – reisi: 110°; polvikulma 130°; kinnerkulma yli 140°.

LIIKKEET: Laukka on luonnostaan tyypillinen liikuntamuoto. Ravin tulee olla pitkäaskelista, matalaa, joustavaa ja voimakasta. Koira ei saa osoittaa taipumusta sivuttain liikkumiseen eikä peitsaukseen.

NAHKA: Kauttaaltaan tiiviisti rungonmyötäinen, kiinteä ja joustava, väriltään vaaleanpunainen. Limakalvojen tulee olla tummat.

KARVAPEITE

KARVA: Tiheää, hyvin hienolaatuista, lyhyttä ja sileää; peittää rungon kauttaaltaan varpaanväljää myöten. Karva on hieman pitempää reisien takaosassa. Keskipitkä- ja jäykkäkarvaisella muunnoksella karva voi olla kovempaa ja pitempää. Se peittää kuitenkin aina rungon kauttaaltaan ja voi muodostaa parran, viikset, kulmakarvat ja päätöyhdön.

VÄRI: Kaikki värit ovat sallittuja. Seuraavat, tavallisimmat värit ovat tärkeysjärjestyksessä:

- kellanruskea, jossa voi olla tummia juovia, hyvä pigmentti
- musta
- musta-, tumma- tai vaalealäiskikäs
- paahdetun kastanjanruskea
- kanelinruskea
- keltainen
- punainen
- valkoinen
- valkoisin merkein tai musta-valkokirjava.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 62 – 70 cm, nartut 60 – 68 cm. Mittasuhteiltaan erinomaisilla yksilöillä sallitaan 2 cm:n ylitys.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Hieman leveä pää, jossa vain hieman meislautumista; suora kuononselkä tai suippo kuono; korostuneet kallon luut; yhdenkin välihampaan puuttuminen, tasapurenta; hieman lyhyt häntä, joka ei ulotu paljoa kintereiden alapuolelle; metsästyskautena arvet, haavat ja naarmut.

VAKAVAT VIRHEET: Suuri pää; hyvin leveä kallo yhdistyneenä suippoon kuonoon, voimakas otsapenger, yhdensuuntaiset kallon ja kuonon ylälinjat; voimakkaat huulet ja löysä kaulanahka; lievä yläpurenta, muusta kuin onnettomuudesta johtuva kulmahampaiden puuttuminen; vaaleat, pyöreät, ulkonevat tai korostuneet silmät, sisä- tai ulkokierteiset silmäluomet (entropium tai ektropium); lyhyet, pystyt tai pienet korvat; lyhyt ja pyöreä kaula; notkoselkä; säkää matalampi lanneosa; lyhyt, pyöreä tai vain hieman viisto lantio; riittämätön rintakehän ympäryys, tynnyrimäinen rintakehä; lyhyet kupeet; hyvin ulkoneva, pyöreä tai riittämättömän pitkä lihaksisto; muut kuin suorat ja yhdensuuntaiset raajat, hajavarpaat, pihtikinttuisuus; heikot päkiät; amputoidut häntä ja korvat; karkean näköiset, raskaat tai ei sulavalinjaiset ääriviivat; tasapainoton luonne.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Epätyypillisuus; halkinainen kirsu; selvä yläpurenta tai alapurenta; hyvin leveä, tasainen ja suora ylälinja; kyynärpäiden alapuolelle ulottuva rintakehä; mikä tahansa tyypillinen sekarotuisuuteen viittaava rotuominaisuus; albinismi.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.